

Sobota, 25 listopada 1944.

Nasza wierność i ofiary nie są daremne.

Przy całej swej przewadze sił i chwilowej koniunktury Rosja sow. w swych dążeniach do zagarnięcia ziem wsch. natrafia na nieprzewidywane trudności. Rząd Polski niezmiennie odpowiada twardym "nie", a czerpie natchnienie siły moralne z niezłomnej postawy ludności polskiej tych ziem. Rosja sow. chwyta się wszelkich środków. Najważniejsze dla niej jest, aby się szybko pozbyć stąd Polaków. Gdyby to były lata 1932-41 przesiedlenoby nas na Sybir. Dziś Rosja na to pozwolić sobie nie jest w stanie. Stąd próba przerzucenia nas za San i to w sposób "dobrowolny". Zyskałoby się tak nagle potrzebny dla świata argument, że Polaków nima na wschód od t.zw. linii Curzona, i że nie czuli się z tymi ziemiami związani skoro tak łatwo i dobrowolnie odeszli. Dalsze uboczne cele sowietów stanowi chęć pozornie legalnego przywłaszczenia sobie majątku i dorobku życiowego polskiej ludności. Instynkt i rozum polityczny kazał ludności Polskiej Ziemi Wsch. jedną dopuszczalną drogę postępowania: nie dać się użyć do służenia wrogim nam celom, nie pozbawiać rządu naszego podstawy na której opiera się on w walce o naszą przyszłość. Rządowi polskiemu znany jest w pełni bezmiar udręku i cierpienia fizycznych i moralnych jakie przechodzi ludność polska naszej ziemi od pierwszych lat wojny i w chwili obecnej. Rząd docenia należycie heroiczną postawę naszej ludności nie cofającej się przed żadnymi ofiarami i cierpieniami, byle ta ziemia została przy Polsce, - i robi wszystko, co leży w jego mocy, aby nikt z tego co przecierpiano nie poszło na marne. Rząd czyni najwyższe wysiłki, aby ulżyć i omóć udręczoną ludność. Choć wrogie siły dotychczas niweczyły wiele tych starań, Rząd nie zaniedbuje niczego, aby spełnić swój obowiązek obrony ludności polskiej. Jednocześnie jednak w odczuciu ciążących na nim zadań o historycznym znaczeniu, odpowiedzialny za położenie podwalin wielkości i siły państwa na całe pokolenia, rząd polski wita z uznaniem twarde stanowisko społeczeństwa polskiego Ziemi Poł. Wsch. posłuszne w dalszym ciągu wezwaniu Pełnomocnika na Kraj z list. ub.r., aby ludność polska nie opuszczała Ojczyźnej Ziemi. Ofiary są ciężkie, ale powinna osładzać je myśl, że są one konieczne i będą skuteczne. W ten sam sposób wzywano do wytrwania. Orleto Lwowskie w 1918 r. z dziękczynnym poświęceniu nastąpił dzień triumfu naszej sprawy. W ten sam sposób rząd wziął na siebie odpowiedzialność i podtrzymywał bohaterską walkę i ofiarę Warszawy, która wstrząsnęła światem i ukazała mu znaczenie problemu polskiego.

Chociaż na ostateczne wyniki czekać nam jeszcze wypadnie nie należy nie doceniać znaczenia korzystnych dla nas prądów i sił moralnych działających w świecie. Szeroko rozległo się wołanie o pełną sprawiedliwość dla Polski. Polska stała się sumieniem narodów.

Koniec tej wojny na horyzoncie. I znowu ruszyły na zach. do ataku miliony wojsk sojuszników. Gdy Niemcy runą, nadejdzie korzystny czas do rozwiązania naszych spraw.

Trzeba nam przetrwać ostatnie stadium wojny. Z niezachwianą wiarą i gotowością do koniecznych ofiar ale i z najwyższą rozumą. Działać przezornie i mądrze w sposób liczący się z miejscowymi warunkami, aby nie tylko godność narodu i żywą substancję Narodu zachować!

Twarda i do ostateczności posunięta samoobrona w przypadku gwałtu bezprawia, które grozi nam zagraża, a spokojna i godna, ale odważna postawa w obliczu tysięcy złośliwych, lecz drugorzędnych udręku i prób poniżenia.

SPRAWY POLSKO-SOWIECKIE W OSIĄGNIĘCIU SOCJALISTY ANGIELSKIEGO.

W piśmie angielskim ukazał się artykuł jednego z ang. przedstawicieli Międzynarodówki socjalistycznej, który omawia sprawy polsko-sow. Podajemy go poniżej w streszczeniu: Rozwój stosunków polsko-sowieckich budzi niepokój. Winny one znaleźć sprawiedliwe rozwiązanie w duchu prawdziwej demokracji i wolności. Rosja chce się czuć zabezpieczona po tej wojnie, nie powinna tedy na swej zachodniej granicy stwarzać przez swe nieuzasadnione i nadmierne żądania państwa jej wrogiemu.

Jestem dostatecznie demokratą, aby przyznać Białorusinom i Ukraińcom prawo do wolności ale też i Polacy nie mogą być zmuszani do tego, aby być wtłoczonymi w organizm im zupełnie obcy. Jest też niedopuszczalne aby ktoś im dyktował jak mają się urządzić i kogo brać do rządu. Rosja mówi o demokratyzmie, a co będzie jeżeli z wyborów w Polsce wejdzie większość nacjonalistyczna i przeciwna, czy Rosja zechce tych wybrańców ludzi usunąć? Wielu zadaje sobie pytanie, po co ten cały nacisk na Polskę i na jej rząd, którego prawomocność jednego dnia się kwestionuje, aby nazajutrz domagać się podpisu na akcie zrzeczenia się Ziemi Wsch. Powzięcie tego rodzaju decyzji, tak głębokie zmiany przynoszącej państwu rząd może powierzyć tylko samemu Narodowi, t.j. jego wybrańcom powołany m w swobodnych wyborach. W r. 1939 Rosja podpisała wspólnie z Niemcami akt rozbioru Polski. Granica obecnie żądana przez nią nie różni się prawie od tamtej. Przypomina ona Polakom w sposób drażniący najbardziej bolesną kartę ich przeżyć. Czyżby chęć utrzymania tej granicy miała na celu, aby Polacy po zwycięstwie nad Niemcami musieli sobie powiedzieć: "A jednak przegraliśmy tę wojnę z Niemcami. Czy mogliby oni przeboleć utratę tak wielkich terenów? czy mogliby się pogodzić ze stratą Lwowa? rekompensata na zach. jest sprawą odrębną. Granica na Odrze i Nisii! Ależ to nie jest sprawa Polski i Rosji lecz sprawa całego szeregu innych państw. Polska nie powinna na zach. zabrać więcej ziemi niż jej się należy. Gdyby chciano jej granice przesunąć daleko na zach. co miałyby się począć z tamtejszą ludnością niem., /co prawda Rosja chce ją wziąć do siebie do pracy przy odbudowie kraju/, kim zaludniła by Polska te ziemie?

Inna kwestia: obrona świeżo nabytych ziem. Nie należy wytwarzać sytuacji, któryby Polskę uzależniła całkowicie od jednego państwa i w rezultacie pozbawiła ją wolności. -

Walczywszy o wolność i demokrację, trzeba więc zastosować inne metody. Niechaj znajdzie się takie rozwiązanie, by wszyscy Polacy z wyjątkiem garstki nieprzejednanych mogli być z niego zadowoleni. -

ROZNE: Frank z Krakowa przeniósł się do Częstochowy. Władze niem. już przystąpiły do rekwizycji budynków ichcą usunąć OO. Paulinów z klasztoru Jasnogórskiego. Przeor zaprotestował, gdyż od 600 lat nikt ich z tamąd niernuszał - Premier Jugosławii przybył do Moskwy. 2 Genze r. Świetlik zwrócił się do prez. UNRA Lehmana z prośbą o przysposobienie wysyłki żywności do Polski, nadmienić jednak że rozdział wńiem być dokonywany przez władze UNRA lub obywateli amer. tak aby pomoc ta nie mogła być wykorzystana jako narzędzie polityczne. Ze Wsch. nadchodzą wiadomości o wzrastającym szczególnie na terenie Ukrainy ruchu antysow. na wielką skalę. NKWD i wojsko mają duże trudności w zwalczaniu tego ruchu z uwagi na duże sympatie jakimi się ów ruch cieszy wśród zmęczonej wojną, głodem i reżimem sowieckim ludności miejscowej.

Z Frontu: Ofensywa aliantów na zachodzie rozwija się pierwszorznie. Wojska sprzymierzonych dotarły już do Renu. Francuzi zdobyli Belfort i przebywszy w szybkim tempie kilkadziesiąt km, dotarli do brzegu Renu koło Bazylei. Pozatym padło miasto Milhouse. Saperzy francuscy są w trakcie przerzucania mostu przez Ren. Metz został zupełnie zajęty. Wojska amer. oddalone są na 3 km od rz. Saary, dotarłszy do Saarburga. Front wsc. bez większych zmian. Są wieści, że Dukla została przez Niemców odbita. Mówią o mającej się rozpocząć ofensywie sowieckiej na Kraków. - Podobno w ok. Dębicy gromadzone są duże ilości wojska sowieckiego. Powstańcy albańscy zdobyli Tiranę i Durazzo. We Włoszech armie sprzymierzonych posuwają się również naprzód.